GAZETA LWOWSKA.

W Piątek Ner. 58. 22. Maja 1829.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Ameryka.

Dziennik *Gazeta Mercantil* w Buenos-Ayres wychodząca donosi pod d. 23. Lutego, że według listów z Santa Fe i Entre Rios, Dyktator Paragwaju, Dr. Francia otworzył porty swoje dla wszystkich prowincyj południowéj Ameryki, z wyłączeniem tylko Buenos Ayres; atoli rzeczone pismo powątpiewa o téj wiadomości, przydając oraz uwagę, że wyłączenie takowe byłoby zaszczytne dla Buenos Ayres, którego mieszkańcy brzydzą się przymierzem z Drem. Francia. (D. A.)

Zjednoczone Stany Ameryki północnéj.

Gabinet, piszą z Nowego Yorku pod d. 25 Marca, który sobie nowy Prezydent Jackson utworzył, składa się z samych ludzi, którzy albo zupełnie sprzeciwiali się systematowi byłego Prezydenta P. Adams, lub takowego całkiem nie znali. Żaden z nich — co się w Gabinecie Amerykańskim rzadko trafia — nie był nigdy w Europie, dodajemy jeszcze i tę ważną okoliczność, że dwa Państwa należące do początkowych Prymatów Związku — Nowa Anglija i Wirginija — nie mają reprezentantów w Gabinecie. Nowa opozycyja zawiązuje się pod P. Clay, który do znamienitszych Członków Gabinetu P. Adams należał; mowa, którą miał podczas uczty na cześć jego w Washingtonie danéj, powszechną zwróciła uwagę. Odróżniające znaki zarząd P. Adams od P. Jacksona, są te, iż pierwszy chciał we władzy swojéj wzmocnić jeneralny zarząd kosztem pojedynczych rządów Państw, które wszystkie uważają się za władnące. Dowodem takiego usiłowania są wszystkie oświadczenia P. Adams względem systematu opieki fabryk krajowych, względem założenia gościńców i kanałów na koszt i pod dozorem jeneralnego zarządu, jakoteż względem zaprowadzenia w saméj siedzibie rządu instytutów umiejętności. Po nowym Prezydencie spodziewają się zupełnie przeciwnéj polityki. Jakkolwiek zręczne jest jego postępowanie, jednakowo okazuje się już, że został przez Państwa południowe Prezydentem obrany; ponieważ tamże sądzono, że jest przeciwny taryfie; środkowe zaś Państwa — Pensylwanija, Ohio i Kentucki — obrały go dla tego, że mniemały, iż Jenerał Jackson więcéj przychylny taryfie, niżeli kto inny. (G. W.)

Wielka Brytanija i Irlandyja.

W d. 2. Maja była rada Gabinetowa w biurze spraw zewnętrznych, na któréj znajdowali się wszyscy Ministrowie. — Dniem wprzódy mieli długie narady Poseł Rossyjski i Sprawujący interesa Francuzkie z Xięciem Wellingtonem i Hr. Aberdeen.

Xiężna Bernhard Sasko Wejmarska przybyła do Londynu i na pokojach w d. 30. Kwiet. była przez dostojną Siostrę Xiężnę Klarencyi, Królowi przedstawiona.

Parowie Katoliccy, którzy w d. 28. z.m. w Izbie wyższéj zasiedli, nie byli jak inni Parowie do Izby wprowadzeni; uważano ich jako dawniejszych Parów i weszli za okazaniem swoich dyplomów. Xiążę Norfolk zwykł był i podczas dawniejszych posiedzeń posełać po swój dyplom, który mu zawsze wydawano. Lordowie Dormer i Clifford otrzymali na tem posiedzeniu pierwszy raz swoje dyploma.

Jakeśmy donieśli, rozpoczęły się w d. 28. Kwietnia po Wielkiéjnocy posiedzenia. Gdy Lord Kanclerz usiadł, trzej Parowie katoliccy: Xiążę Norfolk, Lord Dormer i Lord Clifford, wykonawszy przysięgę, zajęli swoje miejsca.

W d. 1. Maja złożyli w Izbie wyższéj przysięgę katoliccy Parowie: Lord Stafford, Lord Petre i Stounton, i zajęli miejsca.

Na wniosek Hr. Malmesbury wysłano poselstwo do Izby niższéj, z wezwaniem, aby Lordom przysłała odpis raportu, który w roku zeszłym zdał wydział Izby niższéj z policyi w stolicy. — Z tego, sądzi Hrabia, powezmie Izba wyższa ważną wiadomość, z któréj niebawem będzie można korzystać. — Lord Teynham podał trzy prośby względem emancypacyi izraelitów. W jednéj z tych, z miasta Dublina, proszący żądają, aby rozpoznano prawa względem żydów o niezdolnościach cywilnych, mianowicie zaś prawo Irlandzkie żeglugi zabranijające zagranicznym Izraelitom unarodowienia w Irlandyi.

Margrabia Lansdowne podał prośbę przeciwko handlowi wschodnio-indyjskiemu, szczególniéj przeciwko wysokiéj cenie herbaty, która przez

)(

środki kompanii wschodnio-indyjskiéj na swoim wysokim utrzymała się stopniu. Poczém oznajmił Marg., że jego zacny przyjaciel Marg. Anglesea, przez słabość swoję nie może uczynić zapowiedzianego wniosku względem złożenia papierów ściągających się do jego administracyi w Irlandyi; wszelako uczyni to w d. 4. Maja.

Po rozpoznaniu kilku prywatnych bilów odroczyła Izba swoje posiedzenie.

Hrabia Malmesbury oznajmił, że jego zacny przyjaciel (Xiążę Richmond) ma zamiar wnieść w kilku dniach na rezolucyją względem handlu wełną; poczém bil o pretensyjach hiszpańskich po drugi raz odczytano.

Dziennik *Plymouth Journal*, który umieścił pierwszą wiadomość (zbijaną przez Dzienniki londyńskie) o wnijściu w służbę tureckiéj marynarki Kapitana J. M. Hanchett, zawiéra w ostatnich Numerach swoich artykuł następujący: »Ponieważ, wiadomość naszę o odjeździe Kapitana Hanchett na okręcie parnym Hylton Jolife na Wschód za szczególném pozwoleniem rządu do objęcia naczelnego dowództwa nad flotą otomańską, niektóre Dzienniki Stoliey zbijały, zatém obowiązani jesteśmy donieść, że podanie to mieliśmy z wiary godnego źródła, i że dalsze w téj mierze zasiągane wiadomości potwierdziły nasze doniesienie. Wspomniony Hanchett był Kapitanem czyli Kommodorem w marynarce angielskiéj i pobiera teraz rocznie 300 f. szt. pensyi, jako wynagrodzenie za blizny otrzymane w usłudze kraju. Gdyśmy o tém donosili, nie wiedzieliśmy, iż jego imienia nie masz na liście marynarki. Jedno co wiémy dokładnie, że tenże Kapitan J. M. Hanchett, który pobiera pensyją od rządu i odpłynął w wymienionym od nas czasie i przeznaczeniu z Plymouth na okręcie Hylton Jolife, jest jedną i tąż samą osobą. Co się dotyczé szczególnego pozwolenia królewskiego, tedy podanie nasze opiéra się na powadze człowieka, któremu rzetelności nie można zaprzeczyć, a któremu o tém sam P. Hanchett powiadał. Tenże Pan Hanchett mówił, że w téj mierze przez czas długi porozumiewał się z naszym rządem, i nakoniec otrzymał zezwolenie ku wykonaniu swojego zamiaru, pod warunkiem, że nie będzie należał do działań wojennych, któreby wymierzone były przeciwko poddanym angielskim lub Grekom«

(D. A.)

W dniu 6. Maja miało być w tawernie londyńskiéj Jeneralne zgromadzenie tych Panów, którzy Xięciu Wellingtonowi chcą w Dublinie wznieść pomnik, wdzięcznéj ojczyzny. Na czele towarzystwa, które się w tym celu zawiązało, są: Xiążęta Norfolk, Devonshire, i Leinster; ostatni jako Prezydent. P. Malway mianowany Sekretarzem towarzystwa.

Stosownie do aktu, który nosi imię znanego przyjaciela zwierząt P. Martin, woźnica ciężkich wozów został w tych dniach przez Sekretarza towarzystwa dla zapobieżenia złemu obchodzeniu się ze zwierzętami, przed sąd pociągniany. Ponieważ okazało się, że ten człowiek bił konia swojego grubym kijem u spodu kończastym, którego miasto wędzidła używał, zatem został skazany na karę pieniężną 8 szylingów i na koszta sprawy, a żalącemu się podziękował sąd za jego staranie.

Podług wiadomości z Indyj wschodnich z d. 13. Stycznia uskarzają się tam na niedostatek pieniędzy. Jeneralny Gubernator udał się w podróż do prowincyj, z ważnych powodów. Lord Combermere znajdował się jeszcze w Indyjach wyższych, i w dniu 29. Grudnia był w Tutyhus. Naczelny wódz osady duńskiéj w Serampore, Pułkownik Krefling, zszedł z tego świata.

Królestwo Polskie.

— *Z Warszawy d. 14. Maja.* —

W dniu dzisiejszym przybył do téj stolicy J. C. M. Wielki Xiążę Michał.

Przybyli z Petersburga JW. Hr. Stanisław Potocki Wielki Mistrz obrzędów Dworu J. C. K. Mości, i Jenerałowie: Bibików i Orłów; z Drezna Królewsko Saski Jenerał Minkwitz; z Berdyczowa Jenerał Porucznik Czyczeryn, Jenerał Adjutant J. C. Mości.

W d. 11. b. m. przywieziono tu koronę król. Polską z Petersburga, i złożoną ją w zamku królewskim.

Gazety Warszawskie z d. 14. Maja zawierają następujący

Obrząd Koronacyi N. Mikołaja I. Cesarza wszech Rossyj, Krola Polskiego, w stolicy Królestwa w Warszawie.

Przybycie.

1. N. Cesarz i Krol przed wjazdem Swoim do miasta swego stołecznego Warszawy, zatrzyma się w Jabłonnie: podczas pobytu N. Pana tamże wnijścia nie będą dozwolone tylko osobom, które bądź przez swe obowiązki, bądź z wyraźnego rozkazu powołane zostaną.

Wjazd do Warszawy.

2. W dniu przez N. Pana do uroczystego JCKMci wjazdu do Stolicy oznaczonym; za znakiem dziewięciu wystrzałów armatnych, odgłos dzwonów da się słyszeć. Wojsko stanie w miejscach oznaczonych i osoby, które składać mają orszak, udadzą się na Pragę. — 3. Na chwilę

przed przybyciem N. Cesarza i Króla, orszak ustawiony będzie przy wjeździe do Pragi w porządku następującym: *a*) Komendant placu ze swym sztabem. *b*) Jeden dywizyjon pułku jazdy gwardyi. *c*) Furyjer Dworu konno z 12tu łokajami. *d*) Dwóch Mistrzów obrzędów konno z laskami. *e*) Wielki Mistrz obrzędów konno z laską. *f*) Kamerjunkrowie konno. *g*) Szambelani konno. *h*) Ministrowie w swoich pojazdach *i*) Jeden dywizyjon pułku jazdy gwardyi. *k*) N. Cesarz i Król konno, mając obok siebie J. C K. Mość Wielkiego Xięcia Następcę i Jego Cesarzowiczowską Mość Wgo Xcia Michała. W niejakiej odległości Minister Domu, Wielki Koniuszy, Jenerał Adjutanci i reszta świty wojskowej N. Cesarza i Króla. *l*) N. Cesarzowa i Królowa w karecie paradnej 8mio-konnéj prowadzonéj przez tyluż Stafierów. Wielki Łowczy Hr. de Modene konno przy drzwiach karety po prawéj, a Koniuszy Królestwa Polskiego także konno po lewéj. Czterech kozaków pokojowych iść będą z obu stron karety. *m*) Dywizyjon jednego z pułków jazdy gwardyi. *n*) Damy Dworu, które towarzyszyły N. Cesarzowéj i Królowéj w jéj podróży. *o*) Dywizyjon jednego z pułków jazdy gwardyi. — 4. Za przybyciem do Pragi przy wysiadaniu z karety N. Cesarz i Król będzie przyjęty przez Prezydenta i Municypalność miasta Warszawy. — 5. Gdy Jego C. K. Mość wsiądzie na konia, i gdy N. Cesarzowa i Królowa przesiądzie się do karety paradnéj, orszak postępować będzie, a NN. Państwo, i ich dostojna familija, udadzą się ku stolicy. — 6. Skoro czoło orszaku zbliży się do mostu siedmdziesiąt i jeden wystrzałów armatnych oznajmią przybycie N. Pana. — 7. Po przebyciu mostu orszak uda się przez ulice Zakroczymską, Freta, Długą, Miodową, Staro-Senatorską, i przez plac zamkowy. — 8. Przed drzwiami pierwszego kościoła, znajdującego się na przejeździe N. Cesarza i Króla, N. Pan będzie przyjmowany przez Arcy-Biskupa Warszawskiego, na czele duchowieństwa Archi-Dyecezyi. — 9. Za przybyciem do zamku N. Cesarz i Król przyjmowany będzie u dołu schodów przez osoby płci obójga należące do Dworu, a które nie znajdowały się w orszaku. — 10. Główne Władze Królestwa zgromadzone będą w salach zamku. — 11. Przybycie N. Państwa ogłoszone będzie przez sto i jeden wystrzałów z dział. Odgłos dzwonów trwać będzie cały dzień, a w wieczór miasto będzie oświecone: — 12. NN. Państwo wraz z dostojną swą rodziną i poprzedzeni Dworem, udadzą się do kaplicy greckiéj w zamku. Damy i Panny honorowe oraz wszystkie Władze pójdą za N. Państwem. — 13. U drzwi kaplicy NN. Państwo przyjmowani będą przez Duchowieństwo z krzyżem i wodą święconą. — 14. Po nabożeństwie NN. Państwo udadzą się do swych apartamentów. — 15. Nazajutrz, o godzinie, która będzie oznaczona, wyższe Duchowieństwo, Ministrowie, Senat, Posłowie i Deputowani z Województw, Wojskowi, Dwór i wszystkie Władze główne, udadzą się, do zamku dla złożenia swych życzeń NN. Państwu. Dozwolono jest w domach położonych na ulicach przez które orszak przechodzić będzie, przystroić okna kobiercami lub innemi draperyjami.

Urządzenie Sali koronacyjnej.

W sali, gdzie Senat miewa swe posiedzenia i na przeciw miejsca gdzie zwykle tron stoi, w pewnéj odległości od głębi sali wystawiony będzie baldachim z axamitu karmazynowego, ozdobiony galonami, krepinami i kutasami złotemi. Na wierzchu jego będą cyfry N. Cesarza i Króla i strusie pióra. Baldachim zawieszony będzie u sufitu na 4ch sztabach żelaznych, obwiedzionych axamitem i galonami złotemi. Pod Baldachimem będzie wzniesienie o dziewięciu gradusach przedzielone dwóma ustępami i otoczone z trzech stron balustradą pozłacaną, któréj końce przed tronem, będą ozdobione herbami Królestwa Polskiego. W środku tronu, będzie stopień również pokryty axamitem karmazynowym na krzesło N. Cesarza i Króla: po prawéj stronie będzie krzesło N. Cesarzowéj i Królowéj, na stopniu podobnież ozdobionym: po lewéj stronie stać będzie stół pokryty axamitem karmazynowym z galonami złotemi, na Insygnija koronacyi. Po prawéj stronie tronu będzie wyniesienie odpowiadające średniemu gradusowi, również pokryte axamitem karmazynowym z galonami złotemi i otoczone balustradą wyzłacaną, dla Członków Rodziny Cesarsko-Królewskiej. Po lewéj stronie tronu będzie drugie wyniesienie o trzech stopniach, pokryte suknem czerwonem, dla Ministrów i Rady administracyjnéj. W środku sali będzie ołtarz, na którym stać będzie krucyfix. Począwszy od prawéj strony tronu, aż do drzwi, któremi N. Cesarz i Król wchodzić będzie do sali: i od tych drzwi, aż do lewéj strony tronu, znajdować się będą galeryje w kształcie amfiteatru, pokryte suknem czerwonem lub karmazynowém, po za tronem będą również galeryje w kształcie amfiteatru. Balustrada galeryj, które otaczają salę, będzie pokryta axamitem karmazynowym, ozdobionym galonami i krepinami złotemi, tudzież w pewnych odległościach na przemian herbami Królestwa i cyfrą N. Pana. Oprócz stołu, który będzie na wyniesieniu tronu, na którym będą Insygnija, będzie podobnyż stół w sali po lewéj stronie tronu. Nadto ośm wezgłowiów pokrytych axamitem karmazynowym z galonami i kutasami złotemi, przy-

gotowanych będzie na Insygnija koronacyjne, i dziewiąte wezgłowie, które zajmie N. Cesarzowa i Królowa w chwili gdy N. Cesarz i Król przywdzieje jéj łańcuch orła białego.

Obrząd koronacyj.

I. Korony, berło, kula ziemska i inne Insygnija koronacyjne, przywiezione będą z Petersburga przez Wielkiego Mistrza Obrzędów pod strażą czterech Kawalergwardów aż do granicy Królestwa Polskiego, dokąd przybędzie Mistrz Obrzędów Dworu Polskiego wraz z czterema strzelcami konnéj gwardyi naprzeciw tychże Insygnijom, które przywiezione będą do Warszawy i złożone w zamku królewskim w sali tronowéj.— 2. Obrząd koronacyi, którego dzień został oznaczony, będzie uroczyście ogłaszany w różnych częściach miasta przez trzy dni po sobie idące. Jeden Jenerał, dwóch Mistrzów obrzędów, dwóch Heroldów, oraz dwóch Sekretarzy Kancelaryi Senatu, wszyscy konno, niemniej dwa szwadrony gwardyi, zebrać się mają przed pałacem Jego Cesarzewiczowskiej Mości Wielki Xcia Cesarzewicza, zkąd udadzą się ceremonijalnie na plac Króla Zygmunta na przeciw zamku królewskiego, w porządku następującym: Naprzod Jenerał, za nim trębacze, dwóch Heroldów, dwaj Mistrze obrzędów, dwaj Sekretarze Kancelaryi Senatu, dwa szwadrony gwardyi, masztalerze. Gdy wojsko uszykuje się, wszyscy staną przed szeregiem; za znakiem danym przez trębaczy, ieden z Sekretarzy Kancelaryi Senatu odczyta głośno następującą poklamacyją: »Nasz najdostojniejszy, najwyższy i najpotężniejszy Pan, Mikołaj Pierwszy Cesarz Wszech Rossyi i Król Polski, raczył rozkazać, aby koronacyja Jego, jako Króla Polskiego z pomocą Wszechmocnego Boga nastąpiła dnia —. Maja, dając udział w tym królewskim obrzędzie swojéj dostojnéj Małżonce N. Cesarzowéj i Królowéj Jéj Mości.— Ten akt uroczysty ogłasza się wszystkim wiernym poddanym, aby w dniu tym szczęśliwym, z podwojoną żarliwością błagali Króla Królów o zlanie wszechmocności swojéj, łask swych i błogosławieństw na panowanie JCKMości, i o utrzymanie w ciągu tegoż panowania pokoju i spokojności na chwałę Jego Świętego Imienia i na niezachwianą pomyślność Królestwa.« — Po odczytaniu tego Heroldowie rozrzucą obecnym pomienioną proklamacyją: po czém Generał oddali się. Orszak podzieli się na dwie równe części; każda z nich z jednym Mistrzem Obrzędów, z jednym Heroldem, jednym Sekretarzem Kancellaryi Senatu i jednym szwadronem jazdy gwardyi, przejeżdżać będą po mieście, zatrzymując się po placach publicznych dla odczytania proklamacyi. — 3.) W wiliją dnia oznaczonego na Koronacyją, odśpiewane będą nieszpory we wszystkich kościołach stolicy; następnie śpiewane będzie Te deum dziękczynienia. — 4.) W d. koronacyi za danym znakiem przez dwadzieścia jeden wystrzałów z dział, osoby mające assystować koronacyi zgromadzą się w zamku. — O godzinie — ozdoby koronacyjne będę przeniesione w processyi do kościoła S. Jana przez osoby na to wyznaczone, w następującym porządku: — Oddział jazdy gwardyi pieszo pod dowództwem Officera. — Dwóch Heroldów. — Dwóch Mistrzy Obrzędów. — Order orła białego. — Pieczęć Królestwa. — Chorągiew. — Miecz. — Płaszcz Królewski. — Kula ziemska. — Berło. — Korona. — Wielki Mistrz Obrzędów. — Oddział jazdy pieszo pod dowództwem Officera. — Wszystkie władze mające bydź obecnemi koronacyi. — Oddziały gwardyi zatrzymają się przed kościołem S. Jana. — Insygnija przyjmowane będą u drzwi kościoła przez Prymasa na czele Duchowieństwa *in pontificalibus* — Insygnija te złożone będą na stole axamitem karmazynowym z galonami złotemi przykrytym, na to przygotowanym. — Prymas odśpiewa mszą S. Ducha, po czém Insygnija zostaną poświęcone i odniesione tym samym porządkiem do zamku, tam zaś złożone w sali tronowéj — Duchowieństwo poprzedziwszy orszak uda się do sali koronacyjnéj ze wszystkiemi władzami znajdować się tam mającemi — 5.) O godzinie — N. Cesarz i Król Jmć, ozdobiony orderem orła białego, uda się do sali tronowéj z N. Cesarzową i Królową, mającą Koronę na głowie i w płaszczu. — NN. Państwo zasiędą na tronie, obok którego po lewéj ręce Insygnija koronacyjne, złożone będą na stole na to przygotowanym. — Za danym rozkazem przez N. Cesarza i Króla Wielkiemu Mistrzowi Obrzędów, orszak ruszy w następującym porządu: — *a*) Oddział jazdy gwardyi pieszo z dwoma Officerami (oddział ten zatrzyma się w pokoju przed salą koronacyi) *b*) Jeden Mistrz Obrzędów. — *c*) Kamerjunkrowie. *d*) Szambelani. *e*) Urzędnicy Dworu. *f*) Wielcy Urzędnicy Dworu. *g*) Ministrowie i Rada Administracyjna. *h*) Dwóch Heroldów. *i*) Dwóch Mistrzów Obrzędów. *k*) Insygnija, order orła białego niesiony przez jednego Kawalera tego orderu w assystencyi dwóch Kawalerów orderu S. Stanisława. Pieczęć królestwa niesiona przez Ministra Sekretarza Stanu z dwoma Assystentami. Chorągiew królestwa niesiona przez Jenerała lub Kasztelana z dwoma Assystentami. Miecz królewski niesiony przez Jenerała lub Kasztelana z dwoma Assystentami, którzy nieść będą na poduszce pochwę tegoż miecza. Płaszcz królewski niesiony przez dwóch Kasztelanów na dwóch poduszkach, z czterema Assystentami. Kula ziemska niesiona przez jedne-

go Wojewodę z dwoma Assystentami. Berło niesione przez jednego Wojewodę z dwoma Assystentami. Korona niesiona przez Prezesa Senatu z dwoma Assystentami. *l*) Wielki Mistrz Obrzędów. *m*) Oddział jazdy gwardyi pieszo z Oficerem. *n*) N. Cesarz i Król z dwoma Assystentami, w pewnéj odległości Minister Jego Domu, Jenerał Adjutant służbowy oraz Dowódca pułku gwardyi strzelców konnych z wydobytą szpadą w ręku. *o*) N. Cesarzowa i Królowa ze swemi Assystentami. Ogon płaszcza niesiony być ma przez sześciu Szambelanów i jednego z wielkich urzędników. *p*) Członkowie Familii Cesarsko Królewskiéj. *q*) Damy Dworu. *r*) Służba wojskowa J. C. K. Mości. *s*) Nakoniec jeden oddział jazdy gwardyi pieszo z Oficerem.— 6. Siedmdziesiąt i jeden wystrzałów z dział oznajmi wyjście N. Pana z sali tronowéj do sali koronacyjnéj. — 7. Duchowieństwo czekać będzie przy drzwiach sali na przybycie NN. Państwa, a podawszy Im wodę święconą, poprzedzać będzie N. Cesarza i Króla do sali i zatrzyma się przy ołtarzu tam przygotowanym. — 8. Po wejściu do sali koronacyjnéj, insygnija złożone będą na stole do tego przeznaczonym. Urzędnicy, którzy je nieśli, staną w porządku niżéj przepisanym, a Assystenci zejdą schodami bocznemi dla zajęcia miejsc, jakie im wyznaczone będą. N. Cesarz i Król zajmie miejsce na tronie Po prawéj Jego ręce będzie N. Cesarzowa i Królowa, a po lewéj stół z insygnijami — 9. Familija Cesarsko Królewska zabierze miejsce na wzniesieniu dla niéj przygotowaném. — 10. Assystenci N. Cesarza i Króla znajdować się będą po Jego lewéj ręce, niemniéj Minister Jego Domu, Jenerał Adjutant służbowy, dowódca pułku strzelców gwardyi konnéj z wydobytą szpadą; Assystenci N. Cesarzowéj i Królowéj znajdować się mają po prawéj ręce; za krzesłem N Cesarza i Króla, Urzędnik Wielki Dygnitarz Dworu, jakoteż ośmiu Szambelanów wyznaczonych do unoszenia końca płaszcza J C. K. Mości; za krzesłem N. Cesarzowéj i Królowéj, jeden Urzędnik W. Dygnitarz Dworu; tudzież 6ciu Szambelanów wyznaczonych do utrzymania ogona Jéj płaszcza. Na przodzie tronu po prawéj ręce znajdować się będzie Prezes Senatu, który niósł koronę, po lewéj Wojewoda, który niósł berło, na stopniach tronu znajdujących się pomiędzy wielkim odstępem i pierwszym odstępem oddzielającym gradusy po prawéj ręce, stać będzie Wojewoda, który niósł kulę ziemską: po lewéj zaś dwaj Kasztelani, którzy nieśli płaszcz; na pierwszym odstępie stać ma dwóch Kapitanów pułku strzelców konnéj gwardyi, jeden po prawéj, drugi po lewéj ręce z dobytym pałaszem; na stopniach między pierwszym a drugim odstępem po prawéj ręce stać ma Jenerał lub Kasztelan niosący miecz; po lewéj Jenerał lub Kasztelan trzymający chorągiew; na drugim odstępie po prawéj ręce, stać ma Minister Sekretaz Stanu, który niósł pieczęć: po lewéj, Kawaler orderu orła białego, który niósł łańcuch tego orderu: we środku stać będzie Wielki Mistrz obrzędów: na ostatnich stopniach dwóch Oficerów pułku strzelców konnych gwardyi, jeden na lewym, a drugi po prawym ręku z dobytym pałaszem: przy stopniach tronu dwóch Mistrzów Obrzędów; daléj dwóch Heroldów z swemi buławami; Ministrowie i Rada Administracyjna na wzniesieniu dla nich przygotowaném: na stopniach od strony N. Cesarza i Króla służba Jego wojskowa, od strony N. Cesarzowéj, również na stopniach Dwór. Skoro N. Cesarz i Król miejsce swe zajmie, i skoro wszyscy się uszykują, J. C. K. Mość da znak Prymasowi, który się do N. Pana zbliży i odmówi modlitwę, wzywającą błogosławieństwa niebios za N. Cesarza i Króla. Po téj modlitwie, mówiąc: W imię Ojca ; Syna i Ducha S., Prymas poda płaszcz królewski, który N. Pan przywdzieje. — N. Cesarz i Król Jmć zażąda korony. Urzędnik, który ją niósł, weźmie ją ze stołu i odda Prymasowi, który ją poda N. Panu na wezgłowiu, mówiąc: W imię Ojca, Syna i Ducha S. Cesarz i Król włoży ją na głowę. Wtenczas Prymas poda J. C. K. Mości na wezgłowiu łańcuch orderu orła białego. J. C. K. Mość wezwie do siebie N. Cesarzową Królową i włoży na Nią łańcuch wspomniony, który dwie Damy honorowe przypną do płaszcza. N. Cesarz i Król zażąda berła i kuli ziemskiéj, które mu Prymas poda mówiąc: W imię Ojca, Syna i Ducha S. Poczém Prymas po trzykroć zawoła: *Vivat Rex in aeternum!* W téj samej chwili uderzą we dzwony po wszystkich kościołach i dadzą 101 razy ognia z dział. Duchowieństwo jakoteż obecni złożą swe powinszowania N. Panu trzema głębokiemi pokłonami. Natychmiast potém, skoro odgłos dzwonów i huk z dział ustanie, N Cesarz i Król Jmć złożywszy berło i kulę ziemską w ręce osób, które je niosły, poklęknie i odczyta głośno z książki podanéj Mu przez Ministra Wyznań Religijnych następującą modlitwę:

»Boże Wszechmocny! Boże Ojców Moich! Królu Królów! Ty, któryś świat stworzył Boskiem Twém słowem; którego nieskończona mądrość utworzyła człowieka dla rządzenia światem w drodze prawdy, powołałeś mnie na Króla i Sędziego walecznego Narodu Polskiego. Uznaję z świętobliwém uszanowaniem skutki niebieskiéj Twéj dobroci na mnie, i składając Ci dzięki za Twe dobrodziejstwa, korzę się oraz przed Bo-

)( )(

skim Majestatem Twoim. Racz Panie mój, Boże mój! oświecać kroki moje w tym najwyższym zawodzie, i kierować czynami mojemi dla spełnienia tego wysokiego powołania. Niech mądrość, która Twój tron otacza, będzie ze mną: opuść ją z niebios, abym przejęty został wolą Twą Pańską i prawdą Twoich przykazań. Niech serce moje w Twém będzie ręku, i abym zdołał panować dla szczęścia moich ludów i dla chwały Twego świętego Imienia, stosownie do ustawy Konstytucyjnéj, nadanéj przez mego dostojnego Poprzednika i już przezemnie zaprzysiężonéj. Abym nie lękał się stanąć przed Twojém Obliczem w dzień Sądu ostatecznego, przez chwałę i miłosierdzie Twego Syna Boskiego Jezusa Chrystusa, z którym wraz z najłaskawszym i najusilniéj ożywiającym Duchem Swiętym, błogosławion jesteś na wieki wieków. Amen.«

Skoro N. Pan skończy modlitwę i powstanie, wszystkie osoby obecne (oprócz J. C. K. Mości) uklękną, a Prymas również klęcząc, zaniesie gorące modły o zlanie dobrodziejstw na panowanie J. C. K. Mości. Po ukończeniu modlitwy Prymas głęboko się N. Panu pokłoni i uda się z Duchowieństwem do kościoła S. Jana, gdzie oczekiwać będzie na J. C. K. Mość. Po czém N. Pan uda się do kościoła S. Jana w tym samym orszaku, który Mu towarzyszył w przybyciu do sali koronacyjnéj. Wszystkie Władze, które były obecne Koronacyi, udadzą się za N. Cesarzem i Królem, tuż za oddziałem jazdy gwardyi pieszo idącéj, (a oznaczonym lit. S. w orszaku Nr. 5). W chwili, w któréj N. Pan wyjdzie z sali Koronacyjnéj, dadzą 71 razy ognia z dział. — Wszystkie oddziały gwardyi i należące do orszaku, zatrzymają się u drzwi kościoła i czekać będą wyjścia N. Pana. — Prymas na czele Duchowieństwa *in pontificalibus*, przyjmować będzie J. C. K. Mość u drzwi kościoła z święconą wodą i poprzedzać Go będzie aż do miejsca, gdzie N. Pan zostawać ma w czasie śpiewania *Te Deum.* — Skoro N. Pan zajmie swe miejsce, Prymas zaintonuje *Te Deum*, w czasie którego dadzą ognia z armat 101 razy. Po skończoném *Te Deum*, N. Cesarz i Król Jmć wróci do zamku w tym samym orszaku, a duchowieństwo odprowadzi J. C. K. Mość aż do drzwi kościoła. Przybywszy do zamku N. Cesarz i Król Jmć uda się natychmiast do swoich appartamentów. Dla przejścia orszaku urządzony będzie pokład okryty suknem czerwonem lub karmazynowém od zamku aż do kościoła S. Jana. — W tym dniu dana będzie wielka uczta u Dworu, nazajutrz bal galowy. Na trzeci dzień, wszystkie osoby dystyngowane obojéj płci, przypuszczone będą do złożenia powinszowania NN. Państwu. Przez te trzy dni miasto będzie oświecone. — W dniach, które oznaczone zostaną, urządzone będą widowiska bezpłatne, stoły i rozmaite zabawy dla publiczności.

Uczta w dzień Koronacyi.

Wszystkie osoby zaproszone na ucztę, będą wprowadzone przez Wielkiego Mistrza obrzędów, o godzinie — i zostawać będą obok miejsc, które podczas obiadu zajmować mają. — Skoro czas obiadu przez Wielkiego Marszałka Dworu ogłoszonym zostanie, NN. Cesarstwo i Królestwo Imć udadzą się do sali uczty poprzedzeni Dworem. — Jeden z Szambellanów wyznaczony do pełnienia obowiązków Krajczego, stać będzie na przeciwko N. Cesarza i Króla, podawać będzie każdéj potrawy NN. Państwu. Za nim stać będą Wielki Marszałek Dworu i Wielki Mistrz obrzędów. Marszałek zaś Dworu i inni Mistrze obrzędów stać będą z tyłu. — NN. Cesarstwo i Królestwo jakoteż i Członki należące do Ich dostojnéj Familii, usłużone będą przez Szambellanów. Wielcy Urzędnicy Dworu nalewać będą napoje NN. Państwu; zaś Urzędnicy Dworu Wielkim Xiażętom i Wielkim Xiężnom. Reszta Dworu stać będzie za NN. Państwem. — W czasie obiadu cztery zdrowia wniesione będą: — 1) N. Cesarza i Króla, co będzie przez 61 wystrzałów armatnych ogłoszoném. — 2) N. Cesarzowéj i Królowéj, przy 51 wystrzałach armatnych. — 3) Cesarsko Królewskiej Familii, przy 31 wystrzałach armatnych. — 4) Wszystkich wiernych poddanych i pomyślności Królestwa przy 21 wystrzałach armatnych. — W czasie obiadu muzyka wokalna i instrumentalna da się słyszeć. — Oprócz huku dział każden toast przy odgłosie trąb wnoszonym będzie. — Po ukończonym obiedzie, NN. Państwo powrócą do swych appartamentów poprzedzeni Dworem.

Wielki Mistrz Obrzędów
(podp:) Stanisław Hrabia Potocki.

Turcyja.

— *Ze Stambułu d.* 10. *Kwietnia.* —

Pułki regularne ruszły w pochód, mając na czele chóry muzyki zupełnie na sposób Europejski. Wojsko to wsiądzie na statkach do Rodosto, a ztamtąd pośpieszy do obozu. (G. W.)

(Do tego Numeru Gazety dołączony jest Ner. 21. Rozmaitości.)

Redaktor: Mikołaj Mihalewicz; Drukiem: Piotra i Augusta Pillerów.